

[Holstein.]

rekte Beskatning til at faa gennemført en Nedsættelse af de direkte Skatter. Saa-danne Veje anvises jo slet ikke af den højt-ærede Regering for det Tilfælde, at det, der er Regeringens budgetmæssige Grundbetragtning, ikke viser sig at holde Stik, eller kun i langt ringere Grad, end den højtærede Regering har regnet med.

Hvis det bliver Tilfældet, staar vi paa ny overfor Spørgsmaalet om en Skattereform, en gennemgribende Omlægning af Forholdet mellem den direkte og den indirekte Beskatning her i Landet. Da vil jeg haabe, at Partiet Venstre ikke blot — som det nu synes at være Tilfældet — vil være med, naar det gælder den Reform, her foreslaas, men ogsaa, naar vi for Alvor kommer til at drøfte Spørgsmaalet om en Skattereform, en blivende Skattereform, saa man fra konservativ Side ogsaa maa have Lov til at regne med, at de Synsmaader, som Venstres ypperste national-økonomiske og finanspolitiske Talsmand Gang paa Gang har givet Udtryk, ikke blot maa blive Ord, Ord, Ord, men maa blive omsat i praktisk-politisk Handling.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det er navnlig i Anledning af det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Tale i Gaar, jeg tager Ordet. Den forfærdede mig ikke, mindst i det Afsnit, hvori han begyndte at trykke mig til Brystet. Det er et Sted, jeg ikke holder af at være. Det fremkalder hos mig altid en stærk Tvivl om, hvorvidt det, som det ærede Medlem tager til Indtægt for sine Udtalelser, og som jeg skal have sagt, har været det rigtige. Men det ærede Medlem valgte sig overfor det foreliggende Lovforslag den nemme Vej, som han saa ofte vælger, at han indskrænkede sig i alt væsentligt til godt og vel en Times Tid at staa og rakke ned paa Overklassen. Nu skal jeg villigt indrømme, at Samfundet, saadan som det har lagt sig til Rette her i de senere Aar, har store Pletter, saa store, at man end-ogsaa kan kalde dem Plamaser, hvad det ærede Medlem Hr. Holstein, der nylig talte, ogsaa var inde paa. Der er saamænd nok at sige paa den Maade, paa hvilken det har anvendt Nationalformuen, og jeg har ikke det allermindste imod, at det siges, og vilde ogsaa godt kunne sige det selv, dersom jeg ikke troede, at det var

saa almindeligt kendt, at det ikke var nødvendigt.

Men paa den anden Side skal man dog ogsaa yde Retfærdighed, og hvis man vil det, er det da ogsaa rigtigt at mindes, hvad navnlig det store Hartkorn har betydet for den Agrarreform, der i 80erne førte os over den daværende Krise. Det er nemlig slet ikke Smaabruget, det er ikke Husmændene eller den lille Gaardmand, der har lært os at lave Smør. Det er netop det store Hartkorn. Jeg behøver blot at pege paa en eneste Kendsgerning, at endnu i 1882 betaltes et Pund Herregaardssmør med 54 Ø. mere end et Pund Bondesmør. Dør har Herrerne i en Nødde-skal Beviset for, at det var det store Hartkorn, der den Gang laa i Spidsen og altsaa udfyldte sin Funktion.

Der er overfor disse Angreb Anledning til at sige til Socialdemokratiet, at under den nuværende Situation har dette Parti begaaet en politisk Dødssynd derved, at det ikke med Partiets fulde Magt har lagt sig ind paa Kravet om en aktiv Erhvervs politik, en Politik med det Formaal at øge Arbejdsbeskæftigelsen; der skulde Partiet have lagt sig ind med sin fulde Vægt. Det kan være meget godt, og det kan vælgermæssigt betale sig udmærket, om de Herrer staar her og kræver flere Penge til at dele ud, men i Længden er det dette, der udtømmer Statsfinanserne, og dermed det, der udtømmer Erhvervslevets Indtægter. Hvor Partiet skulde have lagt sin Vægt ind, det var i Arbejdet for Fremme af Erhvervs livet, men det har Partiet ikke gjort, medmindre det samtidig kunde spænde et Forslag for socialdemokratiske Ideer, som nu en Gang ikke passer i et kapitalistisk Samfund. Vi maa, som den ærede fore-gaaende Taler sagde, tage Samfundet, saadan som det ligger i Øjeblikket.

Ja, jeg havde mere at sige, men min Tid er forløben.

Niels Frederiksen: I sin Forelæ-gelsestale udtalte den højtærede Finans-minister, at den, der imod det foreliggende Forslag anførte det Argument, at det gav en Skattelettelse for de større Formuer, fremsatte et Argument, der var mindre vel gennemtænkt, og at det var noget af en Fabeldigtning at paastaa, at der var Formuer her i Landet, der ved Krone-stigningen havde tjent betydeligt. Det er disse Bemærkninger, der har foranlediget mig til at tage Ordet ved denne Lejlighed, idet jeg melder mig som en af dem, der